

REJESTR PRZYŁOWU PTAKÓW

ZWARTOŚĆ REJESTRU (INFORMACJE DOTYCZĄCE SPOSOBU WYPEŁNIANIA):

1. **Data wybrania.**
2. **Liczba godzin narzędzia w wodzie** – będzie potrzebna do przeliczeń.
3. **Rodzaj narzędzia** – może być nazwa zwyczajowa lub rozmiar oczka.
4. **Liczba standardowych sieci** lub długość w metrach, typowa głębokość sieci (wyniki będą przeliczane na metr kwadratowy).
5. **Miejsce wystawienia** – może być nazwą zwyczajową łowiska, kwadratem rybackim, współrzędnymi geograficznymi.
6. **Głębokość** – może być orientacyjna do 10 m.
7. **Liczba i rodzaj ptaków** – oznaczenie ptaka wg. klucza (gatunek) lub jak najdokładniej się da (np. czy to mogła być kaczka, mewa czy kormoran). Jeżeli ptak był żywy i został wypuszczony – należy to wpisać. Jeżeli był nadjedzony przez mewy – również.
8. **Liczba i rodzaj ryb uszkodzonych przez foki**, waga lub orientacyjną długość. Wpisać uszkodzenie sieci.

UWAGA!

Ważne są dane dotyczące wszystkich wystawień sieci, a nie tylko tych, w których stwierdzono przyłów ptaków albo uszkodzenia po fokach. Należy wówczas wpisywać „zero” w kolumnie 6 i 7.

Rejestry będą porównywane z obserwacjami na pokładach niektórych jednostek rybackich oraz z nakładem połowowym wpisanym do rejestrów wysyłanych do Centrum Monitorowania Rybołówstwa tylko w celu potwierdzenia wiarygodności naukowej.

Dzięki dobrze wypełnionym przez jak największą liczbę rybaków rejestrom, będziemy mieli podstawę do dyskusji z organami ochrony przyrody, czy przyłowy w sieciach wpływają istotnie na liczebność ptaków czy nie. **Proszę jednak pamiętać, że zaniżanie liczby przełowionych ptaków nie pomoże – różnice „wyjdą” przy okazji obserwacji połowów na jednostkach rybackich.**

Musimy przekonać wszystkich, że dane pochodzące od rybaków są wiarygodne. Tylko wtedy, możemy przeciwstawiać się drastycznym ograniczeniom rybołówstwa. Rejestry ryb i sieci uszkodzonych przez foki są równie istotne. W tej chwili ten problem bywa marginalizowany z uwagi na brak danych.

INSTRUKCJA POSTĘPOWANIA Z PRZYŁOWEM PTAKÓW W SIECI RYBACKIE NA WODACH MORSKICH

1. Informacje ogólne

Najwięcej ptaków wpada w sieci powierzchniowe lub denne ustawione na płytkich wodach blisko brzegu. Ptaki rzadko nurkują głębiej niż kilkanaście metrów.

W sieciach typu neta, ptaki stanowiące przyłów najczęściej są martwe. Ptaki żywe trafiają się w sieciach powierzchniowych tzw. półpławnicach. W przypadku ptaków martwych sprawa jest prosta, wystarczy odpowiednio ustawić ptaka i wykonać zdjęcie. Ptaki żywe mogą być niebezpieczne, zwłaszcza gatunki rybożerne. Mogą zadać głębokie rany dziobem lub uszkodzić oczy (często atakują twarz). Trzymamy ptaka daleko od twarzy i staramy się unieruchomić głowę i skrzydła. Używamy rękawic. Ptak uspokaja się po zakryciu głowy (woreczek materiałowy). Do wykonania fotografii żywego osobnika potrzebna jest pomoc drugiej osoby. Nie uśmiercamy ptaków, są pod ochroną. Żyjące, po wykonaniu niezbędnych czynności wypuszczamy. Mokry, martwy ptak nie wygląda tak efektownie jak jego żywy odpowiednik. Rybacy mają odruch wyrzucania ptaków za burtę, po prostu często z obrzydzenia. Należy poinformować załogę, żeby odkładali ptaki do skrzynki.

2. Fotografowanie ptaków

Do identyfikacji gatunku wystarczy dwa ostre zdjęcia. Pierwsze powinno zawierać profil boczny głowy wraz z szyją. Ostrość zdjęcia powinna być w okolicach oka. Do uzyskania dobrej ostrości zdjęcia, szyję, głowę i dziób należy ułożyć w jednej płaszczyźnie. Niektóre gatunki w obrębie rodziny różnią się tylko kształtem dzioba lub czaszki.

Drugie zdjęcie powinno zawierać rozłożone skrzydło ptaka od strony brzusznej oraz obejmować jedną łapę. Skrzydło w pozycji rozłożonej najlepiej przytrzymać ręką i powinno być rozłożone w całości.

